

ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ปัญหาในการเรียน ภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

English Proficiency, Problems in Learning English and Attitudes toward Learning English of Graduate Students at Thai–Nichi Institute of Technology

บัณฑิต อนุญาหงษ์¹

Bundit Anuyahong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท 2) เปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา 3) ประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท 4) ประเมินตนเองเกี่ยวกับความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท 5) ประเมินตนเองเกี่ยวกับความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท 6) ประเมินตนเองเกี่ยวกับความปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท และ 7) ประเมินตนเองเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 55 คน ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบทดสอบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%)
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ
3. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, Assistant Professor Dr., College of General Education and Languages, Thai–Nichi Institute of Technology

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: บัณฑิต อนุญาหงษ์, bundit@tni.ac.th

รับเมื่อ 2 ธันวาคม 2563 แก้ไข 29 เมษายน 2564 เผยแพร่ 30 เมษายน 2564

6. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

7. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ
ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study English language ability of graduate students at Thai-Nichi Institute of Technology (TNI), 2) to compare English language ability of graduate students according to academic majors, 3) to self-assess English proficiency of graduate students, 4) to self-assess language needs of graduate students, 5) to self-assess needs in instructional media of graduate students, 6) to self-assess problems in learning English of graduate students, and 7) to self-assess attitude of graduate students toward learning English.

Research samples were 55 TNI graduate students in the summer semester of the 2014 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments for data collection consisted of self-assessment questionnaires using 5-point rating scale, and an English proficiency test. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings were as follows:

1. English proficiency of graduate students were overall at a high level (72.60%).
2. The comparison result of mean scores of graduate students' English proficiency was at a whole of 43.85 (out of 60). When considering each aspect, MIM major students' mean scores was at the highest level (45.09), followed by MET major students (43.55), and EEM students at the lowest level (42.92).
3. English proficiency of graduate students regarding self-assessment as a whole was at a moderate level.
4. Language needs of graduate students regarding self-assessment as a whole was at the highest level.
5. Needs for Instructional media of graduate students regarding self-assessment as a whole was at the high level.
6. Problems in learning English of graduate students regarding self-assessment as a whole was at a high level.
7. Attitudes in learning English of graduate students regarding self-assessment as a whole was at a high level.

Keywords : English Proficiency, Problems in Learning English, Attitudes toward Learning English

ภูมิหลัง

การศึกษาความสามารถในการเรียนภาษาและความต้องการด้านภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะการใช้รูปแบบเนื้อหาวิชาในภาษาอังกฤษให้เหมาะสมต่อสายงานอาชีพที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป Carter (1983) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรประกอบด้วย ปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการเรียนที่คล้ายในสถานการณ์จริง (Authentic Materials) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ (Purpose-Related Orientation) และผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเรียน (Self-Direction)

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยของ สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ (2550) ที่ศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยงานที่ผลิตมหาบัณฑิตทางด้านสายวิชาชีพที่แตกต่างกัน

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้จัดวิชา Advanced Level English (ENL-600) เป็นวิชาด้านภาษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาโท ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจสังคมและเศรษฐกิจ เป็นผู้ใฝ่รู้สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ

มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทยของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สามารถปรับตัวได้ มีขีดความสามารถและความพร้อมตามปรัชญาและปณิธานที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้ตั้งไว้ (สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2556, หน้า 9)

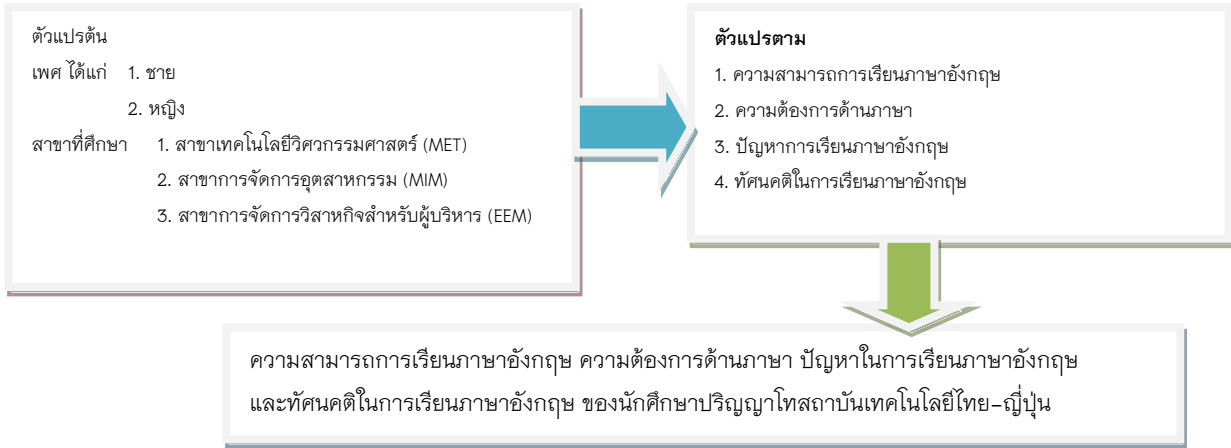
เนื่องจากการเรียนการสอนด้านภาษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ยังไม่ได้มีการทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถการเรียน ปัญหา ความต้องการและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความประสงค์ศึกษาความสามารถ ปัญหา ความต้องการและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
2. เปรียบเทียบความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา
3. ประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
4. ประเมินตนเองเกี่ยวกับความต้องการด้านภาษา ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
5. ประเมินตนเองเกี่ยวกับความต้องการด้านสื่อการสอน ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
6. ประเมินตนเองเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท
7. ประเมินตนเองเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

กำหนดกลุ่มประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ปี 2558 จำนวน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENL-501 (English for Graduate Student) และ ENL-600 (Advanced Level English) ในภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558 ถึงวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งตามสาขาวิชา ดังนี้

- 1) สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) จำนวน 18 คน
- 2) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) จำนวน 11 คน และ

- 3) สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) จำนวน 26 คน รวมเป็น 55 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี พ.ศ. 2558 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558 ถึงวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 อย่าง ได้แก่

1. แบบสอบถามการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
 2. แบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทัศนคติการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง และนำแบบสอบถามไปหาตัดสินความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ผลการหาค่า IOC ได้ค่า IOC อยู่ที่ 0.67-1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91 จากนั้นจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) แบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 42 ข้อ รวมเป็น 60 คะแนน ใช้เวลา 120 นาที ซึ่งกำหนดวิธีสร้างข้อสอบ คือ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications) โดยมีเนื้อหาตามตารางกำหนดเนื้อหาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การอ่าน จำนวน 20 ข้อ การฟัง 20 ข้อ การเขียน 1 ข้อ และการพูด 1 ข้อ ครอบคลุมจุดประสงค์ จากนั้นสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 1 ฉบับ จำนวน 84 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 42 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแล้ว นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจสอบและแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ โดยมีข้อสอบทักษะการเขียน จำนวน 1 ข้อ มีเกณฑ์การประเมิน ซึ่งปรับจากเกณฑ์ของ Hughes (2000) และ Heaton (1990) โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 10 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 30 ถึง 120 คำ และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา นอกจากนั้นผู้วิจัยได้สร้างข้อสอบทักษะการพูด จำนวน 1 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของการพูด 3 ระดับ ได้แก่ ระดับดีมาก ระดับดี และระดับพอใช้และนำแบบทดสอบที่แก้ไขพร้อมแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องภาษาและความเที่ยงตรง

ของเนื้อหาข้อมูลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

โดยนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบความเหมาะสมด้านเวลา ความชัดเจนด้านคำสั่ง ความยากง่ายของภาษาต่อจากนั้น คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป คำนวณค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงใน บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543, หน้า 165) ได้ข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 42 ข้อ เป็นข้อสอบที่สอดคล้องกับตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบของแบบทดสอบ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23-0.80 และจากนั้นนำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ดำเนินการในขั้นต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษาปริญญาโทได้ลงมือทำ จำนวน 42 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยทักษะการอ่านและการฟัง เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ส่วนข้อสอบทักษะการเขียนเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ และข้อสอบการพูดมี 1 ข้อ โดยการประเมินจากผู้สอน จำนวน 3 ท่าน

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการประเมินตนเองไปแจกนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บ จำนวน 55 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถาม

ที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มี ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นแสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	31	56.36
- หญิง	24	43.64
รวม	55	100
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
- EEM	26	47.27
- MIM	11	20.00
- MET	18	32.73
รวม	55	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 56.36 ที่เหลือเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 43.64 ด้านสาขาที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาโทที่ศึกษาสาขาวิชา EEM จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 นักศึกษาสาขา MET จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาที่ศึกษาสาขา MIM จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตาราง 2 ผลการทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จากกลุ่มตัวอย่าง 55 คน

No.		ฟัง (20)	อ่าน (20)	เขียน (10)	พูด (10)	คะแนนรวม	ร้อยละ
1-55	รวม	14.41	14.29	7.01	7.83	2,396	72.60

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน)

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

No.	สาขาวิชา	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย (X̄)	S.D.
1	EEM	26	36.00	51.00	42.92	4.58
2	MIM	11	37.00	52.00	45.09	4.27
3	MET	18	37.00	54.00	43.55	4.90
	รวม	55			43.85	4.58

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

ตาราง 4 ผลของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จำแนกตามทักษะภาษา โดยภาพรวมและรายด้าน

No.	ทักษะ	Mean (X̄)	S.D.	ร้อยละ
1	Listening (20)	14.41	2.37	72.05
2	Reading (20)	14.29	2.55	71.45
3	Writing (10)	7.01	0.89	70.01
4	Speaking (10)	7.83	0.85	78.30
รวม				72.60

จากตาราง 4 พบว่า ทักษะภาษาที่นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ทักษะที่นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการพูด โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมา ได้แก่ ทักษะการฟัง โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.41 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 72.05 ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.01 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 70.01 รองลงมา ได้แก่ ทักษะการอ่าน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.29 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 71.45 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินตนเอง เกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวม และรายด้าน

ข้อ	ด้าน	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	3.47	0.74	ปานกลาง
2	ด้านความต้องการด้านภาษา	4.54	0.37	มากที่สุด
3	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	3.88	0.73	มาก
4	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.81	0.55	มาก
5	ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.45	0.45	มาก
	รวม	4.03	0.40	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.03) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความต้องการด้านภาษา (Mean = 4.54) รองลงมา ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 4.45) ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน (Mean = 3.88) และด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.81) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง (Mean = 3.47) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	ทักษะการอ่าน	3.76	0.59	มาก
2	ทักษะการเขียน	3.30	0.94	ปานกลาง
3	ทักษะการพูด	3.46	0.96	ปานกลาง
4	ทักษะการฟัง	3.53	0.96	มาก
	รวม	3.47	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.47) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน (Mean = 3.76) รองลงมา ได้แก่ ทักษะการฟัง (Mean = 3.53) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน (Mean = 3.30) รองลงมา ได้แก่ ทักษะการพูด (Mean = 3.46) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านภาษา จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านภาษา	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	การอ่านภาษาอังกฤษ	4.46	0.51	มาก
2	การเขียนภาษาอังกฤษ	4.61	0.50	มากที่สุด
3	การพูดภาษาอังกฤษ	4.76	0.43	มากที่สุด
4	การฟังภาษาอังกฤษ	4.84	0.37	มากที่สุด
5	การออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.23	0.72	มาก
6	ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
7	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.30	0.63	มาก
8	กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	4.53	0.51	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.54) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ (Mean = 4.84) รองลงมา ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ (Mean = 4.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การออกเสียง

ภาษาอังกฤษ (Mean = 4.23) รองลงมา ได้แก่ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Mean = 4.30) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	เกม	3.76	0.92	มาก
2	เสียงเพลง	4.07	0.95	มาก
3	ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ	3.69	0.94	มาก
4	วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์	3.84	0.89	มาก
5	หนังสือหรือนิตยสาร	4.08	0.86	มาก
	รวม	3.88	0.73	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร (Mean = 4.08) รองลงมา ได้แก่ เสียงเพลง (Mean = 4.07) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ (Mean = 3.69) รองลงมา ได้แก่ เกม (Mean = 3.76) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	3.94	0.80	มาก
2	การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา	3.07	1.18	ปานกลาง
3	การจำคำศัพท์ใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา	3.53	1.12	มาก
4	นักศึกษามักสะกดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษาอังกฤษ	3.53	1.05	มาก
5	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำ ๆ เท่านั้น	3.76	1.16	มาก
6	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อย	3.84	1.21	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
7	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา	3.69	1.10	มาก
8	การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับนักศึกษา	3.46	1.33	ปานกลาง
9	นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้	3.53	1.33	มาก
10	ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	4.07	0.75	มาก
11	นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ	3.84	1.06	มาก
12	ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้อาจารย์อธิบายด้วยภาษาไทย	3.45	1.19	ปานกลาง
	รวม	3.81	0.55	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Mean = 4.07) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน (Mean = 3.94) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา (Mean = 3.07) รองลงมา ได้แก่ ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้อาจารย์อธิบายด้วยภาษาไทย (Mean = 3.45) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านทัศนคติ จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ทัศนคติ	n = 55		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1*	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับฉันเพราะว่าฉันได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.78	0.43	มากที่สุด
2*	ภาษาไทยอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับฉัน	4.70	0.48	มากที่สุด
3*	การเรียนภาษาอังกฤษไม่เป็นการเสียเวลาเปล่า	4.63	0.43	มากที่สุด
4	ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
5	การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน	3.76	1.01	มาก
	รวม	4.45	0.45	มาก

*ข้อคำถามเชิงลบปรับเป็นคำถามเชิงบวก

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับฉันเพราะว่าฉันได้ใช้ในชีวิตประจำวัน (Mean = 4.78) รองลงมา ได้แก่ ภาษาไทยอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับฉัน (Mean = 4.70) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน (Mean = 3.76)

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%)
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

3. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

6. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และฉลิลิกามหาพูนทอง (2550); สลิดา ภูทอง (2552); สุนิดา ปานดารงสถิตย์ (2556); ญัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557); ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์ (2557); แรกขวัญ นามสว่าง และคณะ (2558); Zhengdong Gan (2012); Akram Inanloo Khajloo (2013) และ Ergaya Ali Gerair Alsout (2013) เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. คะแนนความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาปริญญาโทมีการรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติ และเป็นไปโดยจิตใต้สำนึก นอกจากนั้น มีการเรียนภาษาที่เน้นการเรียนรู้แบบไวยากรณ์หรือรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และนักศึกษาจะเรียนอย่างตั้งใจ โดยการอ่านหรือฟังคำอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1982) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ

การเรียนรู้ภาษาที่สองใน 2 ลักษณะ คือ การรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning) กล่าวคือ การรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติและเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกเช่นเดียวกับการที่เด็กเรียนรู้ภาษาแรกนั่นเอง โดยที่พวกเขาจะใช้ความรู้สึกเป็นตัวบ่งชี้ความถูกต้องของภาษาแทนการบอกด้วยกฎเกณฑ์ การรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กล่าวได้ว่าการรู้ภาษาเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบแอบแฝงไม่เป็นทางการและเป็นไปอย่างธรรมชาติ และการเรียนภาษา เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยจิตสำนึกธรรมดา ผู้เรียนรู้ว่าตนกำลังเรียนเกี่ยวกับภาษานั้น ซึ่งได้แก่ ไวยากรณ์ หรือรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และผู้เรียนจะเรียนอย่างตั้งใจโดยการอ่านหรือฟังคำอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาคิดกฎเกณฑ์ของภาษาจากตัวอย่างในภาษาและโดยการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษากล่าวได้ว่าการเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้แบบเปิดเผยที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2. ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาศาสา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาศาสา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาศาสา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการสอนตามแนวคิดทางด้านจิตวิทยา คือ เน้นทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง และทฤษฎีความคิดความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิตนา แชมมณี (2548) ที่กล่าวเกี่ยวกับแนวคิดด้านจิตวิทยาไว้ว่าทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนองหรือการเรียนรู้แบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง และเมื่อได้รับการเสริมแรงจากการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะทำให้การเรียนรู้เพิ่มขึ้น และทฤษฎีความคิดความเข้าใจซึ่งทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการมองเห็นความสำคัญของปัญหาจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งเรียกว่า การหยั่งเห็น การเรียนรู้แบบนี้จะต้องอาศัยกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน ดังนั้นคะแนนความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงอยู่ในระดับดี

3. การประเมินตนเองด้านทักษะภาษา นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาโดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะที่นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการพูด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโทต้องการทักษะเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งได้แก่ ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยส่วนมากยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟิรพงศ์ สุขแก้ว (2548) ที่ได้กล่าวถึง ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทักษะฟัง-พูด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นถือว่า การฟัง เป็นทักษะรับสารที่สำคัญและใช้กันมากเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟัง ให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดได้ตอบ นอกจากนั้น Bowen et al. (1985) ได้กล่าวถึงความเหมาะสมในการจัดอันดับความสำคัญของทักษะภาษาไว้ว่า ความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรก ทักษะการฟัง อันดับที่สอง ทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่าน และการเขียน

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.03) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความต้องการด้านภาษา (Mean = 4.54) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโท มีความต้องการด้านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ รูปแบบการเรียนรู้ หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ เพราะว่าภาษามีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ระดับปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ West (1997) ที่ได้วิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์

หรือรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้น ได้ใช้หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ทางภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึงความขาดแคลน และความต้องการของผู้เรียน การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นด้วย

5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.47) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน (Mean = 3.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน (Mean = 3.30) ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาปริญญาโทมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านดี เพราะว่าได้อ่านภาษาอังกฤษเล่มจากเอกสาร ตำรา หนังสือพิมพ์ และนิตยสารเป็นภาษาอังกฤษประจำอยู่แล้วเลยทำให้มั่นใจว่าทักษะการอ่านของตนเองอยู่ในระดับดี และการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นจัดการสอนเน้นประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541) ที่ได้ศึกษาถึงเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน และผลพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ครูทุกคนต้องค้นคว้าฝึกฝนเทคนิคการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้วสามารถจำแนกได้ 6 วิธี คือ 1) การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม 2) การศึกษารายบุคคล 3) การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี 4) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ 5) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ และ 6) การเรียนแบบร่วมมือ

6. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.54) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ

(Mean = 4.84) รองลงมา ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ (Mean = 4.76) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการทักษะการฟังและพูดมากที่สุดเพื่อนำไปประกอบการทำงานในชีวิตประจำวัน และทั้งทักษะการฟังและการพูดนี้เป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไป จึงจะประสบความสำเร็จ และต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วาทีณี ศรีแปะบัว (2538) ที่ให้ความสำคัญของการสอนทักษะการฟัง และทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไป ผู้สอนมักจะพบปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง-พูด เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควรด้วยพื้นฐานความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผู้สอนเลือกเนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินที่ยังไม่เหมาะสมกับการฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านการฟัง-พูด จากปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญแก่ทักษะการฟัง-พูดให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนว่าเป็นวิธีที่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อความหมายในการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใด และระดับชั้นใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง ถึงแม้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเริ่มต้นมีมานานเป็นระยะเวลาหลายสิบปีก็ตาม

7. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร (Mean = 4.08) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น สื่อหนังสือหรือนิตยสาร สื่อเพลง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อหลากหลายและเป็นกฎแจไขไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน

จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอน ในด้านของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่ทะลุตลอดจนทัศนคติ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อ่าง บัวศรี (2542) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการสอนนั้นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้ช่วยสรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

8. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรเป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Mean = 4.07) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน (Mean = 3.94) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาปริญญาโทมีปัญหาในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ตามมา เช่น ทักษะการฟัง พูด และทักษะการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไว้ว่า ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์เสียง โครงสร้าง ซึ่งเป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษ และนักศึกษาไทยส่วนมากมักมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างน้อยและไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาและความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีด้วย แต่ปัญหาในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับ

คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังคงมีอยู่อีกมากมาย ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างอ่อนถึงปานกลาง แม้จะมีการท่องศัพท์ทุกวัน แต่ก็ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี

9. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวม อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.45) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน (Mean = 3.76) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีทัศนคติในทางที่ดีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะส่วนมากทำงานในบริษัท และมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากจึงทำให้ทัศนคติในการเรียนอยู่ในระดับมาก อีกอย่างหนึ่งการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีก็ขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สอน สื่อการสอน กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และการสอนของผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2548, หน้า 3) ที่อธิบายไว้ว่า การสอนเป็นการบอกกล่าว อธิบายชี้แจง หรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอน และศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับถ่ายทอด ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากผลวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน) ทางสถาบันควรส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะทางภาษามากขึ้นทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยมีสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาให้สูงกว่าเดิม

2. ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทักษะการเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.01 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 70.01 ทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักศึกษามากขึ้น เช่น การเขียนบทความภาษาอังกฤษ การเรียนบทคัดย่อ และการเขียน Essay ที่มีลักษณะหลากหลาย

3. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ดังนั้น สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ควรเตรียมหลักสูตร หรือโครงการพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักศึกษาปริญญาโทมากกว่าเดิม เพื่อเพิ่มความสามารถทางการเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.54) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ (Mean = 4.84) ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง หรือจัดกิจกรรมมุ่งเน้นการสอนแบบ Communicative Approach ให้กับนักศึกษาปริญญาโท เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดของนักศึกษามากกว่าเดิม

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี. (2557). *ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. ในการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ฉำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2).* กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7).* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพารัตน์ พิรัชศิลป์. (2557). *ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 9(2), 16-30.*
- ลลิตา ภูทอง. (2552). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. รายงานผลการวิจัย เชียงใหม่: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ใจ.*
- แรกขวัญ นามสว่าง และคณะ. (2558). *การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 16(1), 124-135.*

5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวม อยู่ในระดับมาก (Mean = 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์ เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Mean = 4.07) ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรสอนไวยากรณ์ให้มากกว่าเดิม เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. ควรมีการเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐบาล
3. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและความสามารถทางภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

- วัฒนาพร กระจับทุกข์. (2541). *การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.
- วาทีณี ศรีแปะบัว. (2538). *การฟัง-พูด และการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2556). *คู่มือนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- สุนิดา ปานคำรงค์สถิตย์. (2556). ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม จังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 5(1), 29–38.
- สุมิตรรา อังวัฒมนกุล. (2537). *เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณณี พันธุ์พริภังค์ และฉลิลิกา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 17(3), 66–72.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). *ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Akram I. K. (2013). Problems in Teaching and Learning English for Students. *International Journal of Engineering Research and Development*, 7(3), 56–58.
- Bowen, J. Donald, Harold Madsen, and Ann Hilferty. (1985). *TOESOL Techniques and Procedures*. Boston: Heinle & Heinle.
- Carter, D. (1983). Some Propositions about ESP. *The ESP Journal*, 2, 131–137.
- Ergaya A. G. A. (2013). An Investigation of English Language Needs of the First Year PreMedical Students at Sebha University, Libya. *International Refereed & Indexed Journal of English Language & Translation Studies*. April–June, 17–36.
- Heaton, J. B. (1990). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.
- Hughes, A. (2000). *Testing for Language Teachers* (12th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon.
- West, R. (1997). *ESP—The state of the art*. A. C. McLean (ed.). SIG Selections 1997: Special interests in ELT. IATEFL: 32–40.
- Zhengdong G. (2012). Understanding L2 Speaking Problems: Implications for ESL Curriculum Development in a Teacher Training Institution in Hong Kong. *Australian Journal of Teacher Education*, 37(1), 43–59.